

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI – ZŠ 1. MÁJE – B. Zemanová

Název reportáže: Když nejde o život...

KOMENTÁŘ

Už se vám někdy stalo, že se každý den potkáváte s člověkem, o kterém toho moc nevíte? My vám budeme o jedné zajímavé osobnosti naší školy vyprávět v následující reportáži

PAMĚTNICE

R07 00:07 – 00:14

„Já si myslím, že mí rodiče byli spravedliví, ale byli důslední. To znamená, že to, co řekli, prostě platilo.“

KOMENTÁŘ

Vzpomínáním na rodiče začalo vyprávění paní Zemanové. Podělila se s námi i o vzpomínku na školu.

PAMĚTNICE

R07 03:42 – 03:45, 04:09 – 04:12

„Nesnáším matematiku a nesnáším ji dodnes, ale měla jsem ráda třeba češtinu. A tu hodně.“

KOMENTÁŘ

Ze základní školy zamířila do KV na střední pedagogickou školu. A tady se i seznámila se svým budoucím manželem.

PAMĚTNICE

R07 06:57 – 07:23, 12:19 – 12:54

„Já jsem měla dvě takové vize, a to že buď budu gymnastka, anebo budu učitelka, a když jsem se dozvěděla, že na učitelku bych musela jít tenkrát na všeobecně vzdělávací školu, což je dneska gymnázium, a že je tam ta matematika, co já tak nenávidím, tak jsem šla a udělala zkoušky tady do Karlových Varů na střední pedagogickou školu, že tedy budu vychovatelka. No prostě můj manžel byl zedník a seznámili jsme se na lešení u internátu. Z jedné strany bylo lešení a kluci po něm samozřejmě lezli za holkami. A on tam přišel, vzal si bílý kapesník a položil si ho na lešení, sedl si na něj a začali jsme se spolu bavit. No a takhle jsme se seznámili.“

KOMENTÁŘ

Rodina paní Zemanové ovlivnila její rozhodnutí vstoupit do komunistické strany. Objevovaly se ale věci, se kterými ona osobně nesouhlasila.

PAMĚTNICE

0101 03:00 – 03:28

„Moje maminka byla ve straně a pro mě byla opravdu velký vzor, protože to byla pracovitá žena, poctivá, spravedlivá. Moje sestra byla ve straně, můj bratr byl ve straně, tak se to nabízelo, že tam

vstoupím také. Vždycky jsem šla hlavou proti zdi, to znamená, že jsem občas dostala naloženo, protože jsem prostě měla připomínky. Když se zakládal Socialistický svaz mládeže, tak tam jsem na schůzi měla připomínky, že by to takhle nemělo být. To by mě bývalo zasáhlo, že by mě vyhodili, ale zachránila mě třídní profesorka.“

KOMENTÁŘ

A jaký byl život před rokem 1989?

PAMĚTNICE

0101 10:03 – 10:10, 10:29 – 10:34, 10:47 – 10:58, 11:11 – 11:23, 11:27 – 11:34, 11:36 – 11:57

„Před rokem 1989 se o všechny základní a důležité věci (neříkám, že je to dobře) staral stát. Každý pracoval, měl kde pracovat, musel pracovat, prostě bylo právo na práci. No, a po roce 89 to tak dopadlo, že si práci musíme hýčkat a musíme si ji vybírat a lidé se museli začít starat sami o sebe, takže ta doba se po tom změnila v tom, že lidé museli být ostražitější. Někteří ale nebyli, zvláště když si napůjčovali spoustu peněz, protože se tady objevily banky, které nabízely peníze, a lidé, kteří nebyli finančně gramotní, tak si to prostě nabrali a dostali se do exekucí. V životě jsem předtím neviděla, že by byl někdo bez domova. Bezdomovce jsem předtím neviděla a najednou jsem jich viděla spoustu.“

KOMENTÁŘ

Paní Zemanová se v životě drží svého oblíbeného jednoduchého kréda, kterým nás na závěr pobavila, ale zároveň také krásně lidsky poučila.

PAMĚTNICE

R07 17:27-17:30

„Když nejde o život, jde o to prosté slovo...“